

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 572

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 507 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2-4
Decizia nr. 633 din 14 iunie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	4-8
Decizia nr. 635 din 14 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său	8-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.065/1.019/1.169. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri, al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului muncii, familiei și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Societatea Comercială „Formenerg” — S.A., filială a Companiei Naționale de Transport a Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 507

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alien Concept” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.942/99/2011 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.024D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 august 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.942/99/2011, **Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alien Concept” — S.R.L. din Oradea într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect soluționarea unui litigiu referitor la achizițiile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat aduce atingere accesului liber la justiție, deoarece a statuat cu privire la caracterul obligatoriu al procedurii administrativ-jurisdicționale pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor emise de autoritățile contractante. Totodată, contestațiile împotriva actelor emise de autoritățile contractante în materia achizițiilor publice se formulează numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor. Înainte de

modificarea sa prin art. I pct. 47¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010, textul de lege criticat prevedea ca alternativă accesul la justiție cu privire la posibilitatea de a solicita prin contestație anularea actului, obligarea autorității contractante de a emite un act, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim pe cale administrativ-jurisdicțională.

Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece deciziile Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor pot fi atacate cu plângere la instanța de judecată în termen de 10 zile de la comunicare atât pentru motive de nelegalitate, cât și pentru netemeinicie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece asemenea proceduri în care soluționarea plângerilor și contestațiilor introduse de persoanele interesate este atribuită însuși organului care a emis actul atacat sau organului ierarhic superior acestuia nu întrunesc elementele definitorii ale activității de jurisdicție. În plus, actele emise de către aceste organe sunt acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată, or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, instituirea unei proceduri administrative nu este contrară principiului accesului liber la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează prevederile art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, cu modificările aduse prin art. I pct. 47¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 2 iulie 2010, introdus prin pct. 21 al articolului unic din Legea nr. 278/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, prin încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, poate solicita, prin contestație, anularea actului, obligarea autorității contractante de a emite un act, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim pe cale administrativ-jurisdicțională, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra textului de lege criticat, prin raportare la prevederile art. 21 din Legea fundamentală, s-a pronunțat prin Decizia nr. 284 din 27 martie 2012^{*)}, nepublicată.

Curtea a constatat, cu acel prilej, că nu poate reține neconstituționalitatea prevederilor criticate, întrucât nu îngăduiesc accesul liber la justiție. De asemenea, nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia prin textul de lege criticat se instituie caracterul obligatoriu al procedurii administrativ-jurisdicționale pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor emise de autoritățile contractante în materia achizițiilor publice. S-au statuat, în esență, următoarele:

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, prin încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, poate solicita, prin contestație, anularea actului, obligarea autorității contractante de a emite un act, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim pe cale administrativ-jurisdicțională, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

În cuprinsul art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 legiuitorul nu a stabilit obligația persoanelor de a urma numai calea administrativ-jurisdicțională în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor. Dimpotrivă, sintagma „poate solicita” are semnificația de recunoaștere în persoana contestatorului a facultății de a demara o cale de atac administrativ-jurisdicțională, iar nicidecum a obligației de a urma această cale. Concluzia se desprinde și din dispozițiile art. 256 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care dispun *expressis verbis* că, în vederea soluționării contestațiilor pe cale administrativ-jurisdicțională, partea care se consideră vătămată are dreptul,

iar nu obligația să se adreseze Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

Textele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu fixează imperativ urmarea căii de atac administrativ-jurisdicționale, ci o prevăd ca facultate de care beneficiază persoana care se consideră vătămată. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut această cale o constituie specificul și implicațiile sociale, o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, având în vedere faptul că soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice este necesar să se desfășoare și să se judece după o procedură caracterizată prin celeritate, or, este cunoscut faptul că judecarea proceselor în această materie s-ar putea întinde pe o perioadă foarte lungă.

Existența acestei căi nu împiedică respectiva persoană să apeleze la calea de atac judiciară, la instanțele de judecată, în măsura în care apreciază că aceasta îi servește mai bine interesele.

Neexistând stabilită o interdicție în privința sesizării directe a instanțelor de judecată, persoanele pot recurge la această sesizare. În sprijinul acestei concluzii vin și trebuie reținute prevederile art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căroră „*Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ [...]*”.

Faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu reia ceea ce este deja consacrat de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 nu aduce atingere caracterului său constituțional. Chiar dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, în redactarea actuală, nu amintește de calea de atac în justiție nu înseamnă că respectiva cale nu ar mai exista sau că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 ar intra în conflict cu art. 21 alin. (4) din Constituție. Cum s-a precizat, ea există în continuare, fiind reglementată de Legea nr. 554/2004 în vigoare, și poate fi urmată de persoanele care se consideră vătămate.

Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile criticate satisfac pe deplin cerința constituțională consacrată de art. 21 alin. (4), potrivit căreia „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”, persoana vătămată având posibilitatea de a opta între contestarea actului administrativ pe calea administrativ-jurisdicțională și formularea unei acțiuni direct în fața instanței judecătorești, în temeiul dreptului comun în materia contenciosului administrativ.

În final, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor referitoare la căile de atac împotriva deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, reglementate de art. 281 coroborat cu art. 283 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, deciziile Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor pot fi atacate cu plângere la Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal, atât pentru motive de nelegalitate, cât și pentru motive de netemeinicie, conform procedurii prevăzute de dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

^{*)} Decizia nr. 284 din 27 martie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 255 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alien Concept” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.942/99/2011 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 633

din 14 iunie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 6.587/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 72D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.587/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, reprezentant legal al reclamantilor în cadrul unui litigiu de muncă având ca obiect acordare de drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate încalcă dreptul de proprietate asupra salariului, ce reprezintă un „*bun*” conform dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără a exista una dintre cauzele prevăzute la art. 53 din Constituție, stabilind o diminuare *sine die* a acestor drepturi, fără acordarea unor despăgubiri proporționale.

De asemenea, susține că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, salariul este o componentă a dreptului la muncă, reprezentând contraprestația angajatorului în raport cu munca efectuată, și că diminuarea acestuia, prin textele criticate, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 41 și art. 53. Se susține astfel că prevederile de lege criticate încalcă și dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, fiind invocate, în acest sens, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 noiembrie 2002, 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Buchen împotriva Cehiei*, *Kopeccky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și *Cazacu împotriva Moldovei*.

De asemenea, arată că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din data de 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Astfel, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 15 și art. 147 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților. De asemenea, efectele Legii nr. 118/2010 sunt resimțite până în prezent, iar Legea nr. 285/2010 folosește ca referință pentru calculul drepturilor salariale „salariul brut pentru luna octombrie 2010”, adică salariul afectat de Legea nr. 118/2010.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă apreciază că dispozițiile Legii nr. 118/2010 contravin prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (2) raportate la art. 146, art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2) și art. 77 alin. (3). În acest sens, arată că Legea nr. 118/2010 a fost adoptată de Parlament în procedură de urgență, la data de 29 iunie 2010, și a fost trimisă spre promulgare Președintelui României în aceeași zi, fiind promulgată tot la data de 29 iunie 2010 prin Decretul nr. 603/2010.

Prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au încălcat atât dispozițiile art. 146, cât și cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție. Astfel, în acord cu prevederile menționate, Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar trebuia depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și comunicată Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului. După expirarea unui termen de două zile, actul adoptat de Parlament putea fi trimis Președintelui României în vederea exercitării dreptului constituțional de a sesiza Curtea Constituțională pentru verificarea modalității de punere de acord cu Deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 874/2010 ori pentru a promulga actul respectiv. Această procedură, cât și termenul de două zile nu au fost respectate atâta timp cât legea a fost trimisă Președintelui și promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, adică la 29 iunie 2010. Termenul de 2 zile stabilit pentru procedura de urgență nu a început să curgă atâta timp cât actul normativ nu a fost depus la secretarul general și nici nu a fost comunicat celor două instituții amintite.

Prin necomunicarea proiectului de text normativ Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, aceste instituții au fost lipsite de dreptul de a formula obiecții de neconstituționalitate, fiind încălcate astfel prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 146 din Constituție. Faptul necomunicării proiectului celor două instituții reprezintă un viciu de procedură care nu poate fi înlăturat sub nicio formă, în România fiind edictate principiile potrivit cărora „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie” și „Nimeni nu este mai presus de lege”.

Totodată, în raport cu considerentele Deciziei nr. 975/2010, instanța de judecată consideră că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la 3 iulie 2010, atâta timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Conform art. 77 alin. (3) din Constituție, atâta timp cât s-a formulat o obiecție de neconstituționalitate, actul normativ putea fi promulgat doar după primirea deciziei Curții Constituționale prin care i s-a confirmat constituționalitatea.

Instanța de contencios constituțional trebuie să stabilească dacă „România mai este stat de drept în care respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie pentru

toți cetățenii atâta timp cât a reținut prin decizia sus amintită încălcări incontestabile ale procedurii de legiferare. Astfel, procedura legiferării include atât adoptarea de către Parlament, cât și promulgarea de către Președintele României. Cu alte cuvinte, nu este suficient ca actul normativ să fie doar adoptat după procedura prevăzută de Constituție, atâta timp cât pentru a deveni lege el trebuie să fie și promulgat.”

În ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Legea nr. 285/2010, instanța de judecată consideră că acestea sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduce cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...]*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de*

bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, art. 147 alin. (2) privind deciziile Curții Constituționale, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și la art. 1 din primul Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor din Legea nr. 118/2010, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare

dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

Totodată, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

De asemenea, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia de admisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (paragraful 16), a stabilit că se pot considera cu greu ca fiind un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție sumele de bani neincasate ca urmare a intrării în vigoare a legii criticate. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, ingerința (reducerea) este prevăzută de lege, urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât judecătorul internațional de a aprecia „utilitatea publică” (paragraful 19).

II. Cu privire la dispozițiile din Legea nr. 285/2010, Curtea reține că asupra acestora s-a mai pronunțat, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza

de față, prin Decizia nr. 199 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, următoarele:

Prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, Curtea a arătat că, începând cu 1 ianuarie 2011, urmau să intre în vigoare dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 în privința modalității de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute. Intrarea în vigoare a acestor prevederi ar fi produs consecințe negative în ceea ce privește salarizarea muncii în domeniul public.

Pentru a evita apariția unor astfel de situații perturbatoare, legiuitorul a ales să permită ultraactivarea prevederilor legale anterioare adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 în privința modului concret de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute lunare, însă cu un corectiv, respectiv prin creșterea cu 15% a bazei de calcul diminuate cu 25%. O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, respectiv că „începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Astfel, în urma aplicării măsurilor criticate se va menține în plată același cuantum al salariilor/indemnizațiilor și al soldelor ca cel de dinaintea reducerilor operate prin legea criticată. Este o obligație de rezultat pe care și-o impune legiuitorul, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor”.

Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a acestei obligații de rezultat.

Desigur, atât timp cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare celor existente în momentul iunie 2010, înseamnă că, în continuare, există o restrângere a exercițiului unui drept fundamental, respectiv al dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă. Prin urmare, invocarea situației economico-financiare a țării de către legiuitor pentru a restrânge exercițiul unui drept fundamental nu este suficientă, ci trebuie ca restrângerea operată să îndeplinească toate exigențele prevăzute de art. 53 din Constituție. În acest sens, Curtea a reținut că:

1. Restrângerea dreptului la salariu este prevăzută printr-o lege, și anume Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, adoptată ca urmare a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului.

2. Restrângerea dreptului la salariu se impune în măsura în care este necesară reducerea cheltuielilor bugetare. Însă legiuitorul poate apela la o atare restrângere numai în ultimă instanță, respectiv numai dacă anterior a mai luat și alte măsuri de natură a revigora situația economico-financiară a statului. Or, au mai fost adoptate și alte acte normative având ca scop

reducerea cheltuielilor bugetare, creșterea veniturilor la bugetul de stat și redresarea situației economico-financiare a țării.

3. Soluția legislativă criticată a fost determinată de apărarea securității naționale, concept care nu implică numai securitatea militară, ci are și o componentă socială și economică. Astfel, nu numai existența unei situații *manu militari* atrage aplicabilitatea noțiunii de securitate națională din textul art. 53, ci și alte aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

4. Măsura este necesară într-o societate democratică, ea răspunzând unei situații de criză economică și socială majoră a societății, care poate fi evitată doar prin adoptarea unor măsuri conjugate și în alte domenii, astfel cum s-a arătat mai sus. Numai când celelalte măsuri luate nu au avut efectul scontat, măsura restrângerii unui drept fundamental devine necesară pentru protejarea, în final, a ființei statului, așa cum rezultă din datele furnizate în expunerea de motive a legii.

5. Există un raport just de proporționalitate între măsura criticată și situația care a determinat-o, respectiv criza economică accentuată, păstrându-se un echilibru just între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului,

6. Măsura prevăzută de art. 1 din legea criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, respectiv întregului personal plătit din fonduri publice.

7. Legea criticată nu aduce atingere substanței dreptului, din moment ce condițiile prevăzute la art. 53 din Constituție, analizate anterior, sunt respectate. De asemenea, măsura criticată are un caracter temporar, aplicându-se pe parcursul anului 2011, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat. Astfel, este evident că restrângerea exercițiului unui drept trebuie să dureze numai atât timp cât se menține amenințarea în considerarea căreia această măsură a fost edictată.

Nu în ultimul rând, Curtea a observat că, prin Opinia nr. 598 din 20 decembrie 2010 a Comisiei de la Veneția, dată la cererea președintelui Curții Constituționale a Macedoniei, opinie care a fost adoptată la cea de-a 85-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 17—18 decembrie 2010, s-a arătat că o situație de criză economică este un temei suficient de grav pentru a determina o măsură de reducere a salariilor aplicată nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice, statul având o anumită marjă de apreciere în a adopta astfel de măsuri atunci când apar turbulențe economice grave care afectează întregul său sistem economic și financiar.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, „*Cuquantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:*

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 6.587/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 635

din 14 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ din Botoșani în Dosarul nr. 6.553/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 397D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.553/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea**

excepției de neconstituționalitate a art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Excepția a fost invocată de Liga Sindicatelor din Învățământ din Botoșani într-un dosar având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a unor decizii de stabilire a drepturilor salariale emise în baza Legii nr. 118/2010 și a Legii nr. 285/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că diminuarea cu 25% a cuantumului brut al salariului de încadrare, dispusă de art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, soluție legislativă preluată de art. 1 din Legea nr. 285/2010, încalcă dreptul de proprietate, garantat atât la nivelul Constituției României, prin art. 44 și art. 136 alin. (1) și (5), dar și prin prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că salariul se include în categoria de „bunuri” în accepțiunea art. 1 din primul Protocol la Convenție (Hotărârile din 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și, respectiv, *Cazacu împotriva Moldovei*), fiind nejustificată privarea de un bun în condițiile în care nu există nicio rațiune legală în acest sens, care să țină de necesitatea asigurării securității naționale (așa cum s-a pretins în cazul Legii nr. 118/2010, care ar fi trebuit să-și înceteze aplicabilitatea la 31 decembrie 2010) și în condițiile în care nu există prevăzută nicio modalitate de compensare (compensare materială directă

sau prin reducerea corelativă a normei de muncă) a pierderii suferite pentru perioada în care diminuarea salarială este în vigoare. Se precizează că efectele Legii nr. 118/2010 sunt resimțite și în prezent, deoarece Legea nr. 285/2010 folosește ca referință pentru calcularea drepturilor salariale „salariul brut pentru luna octombrie 2010”, adică salariul diminuat cu 25% prin Legea nr. 118/2010. Dreptul de proprietate este violat în însăși substanța sa, restrângerea fiind astfel neconstituțională, având în vedere că s-a aplicat o reducere cu un sfert a salariului, cu atât mai mult cu cât, după 1 ianuarie 2011, Guvernul a permanentizat diminuarea salarială, chiar dacă a înapoiat 15% din cuantumul salariului din luna octombrie 2010.

Cu privire la aceeași Lege nr. 118/2010, autorul excepției apreciază că este neconstituțională și din perspectiva procedurii de adoptare și promulgare, și anume cu încălcarea art. 146 și a art. 147 alin. (2) din Constituție, a art. 15 din Legea nr. 47/1992 și a art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților. Astfel, se arată că, ulterior adoptării Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (nr. 118/2010), a fost sesizată Curtea Constituțională în cadrul controlului *a priori*, control concretizat prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010 și prin care se stabilește că dreptul la muncă este un drept complex, care include și dreptul la salariu. Obiecția de neconstituționalitate fiind parțial admisă, legea a fost trimisă în Parlament pentru deschiderea procedurii de reexaminare. Viciul de neconstituționalitate al procedurii de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010 constă în aceea că, după adoptarea sa în Parlament, cu modificările și corelările impuse prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, aceasta a fost trimisă spre promulgare, decretul de promulgare fiind emis însă în aceeași zi, și publicat a doua zi, împreună cu legea, în Monitorul Oficial al României, fiind deci ignorat termenul acordat subiectelor de drept prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora. De altfel, acest lucru s-a și întâmplat, iar prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea Constituțională a constatat că obiecția de neconstituționalitate a fost introdusă în termenul legal de două zile prevăzut de Legea nr. 47/1992, însă proiectul de lege criticat a fost totuși promulgat prin decret prezidențial și publicată Legea nr. 118/2010 în Monitorul Oficial al României.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, menționând jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului a comunicat că își păstrează punctul de vedere consemnat în Decizia Curții Constituționale nr. 217 din 13 martie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Din analiza excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de autoarea acesteia, Curtea reține că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, precum și Legea nr. 118/2010 în ansamblul său.

Textele de lege criticate punctual prevăd următoarele:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuquantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduce cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: (...)*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”

Cu privire la acest din urmă text de lege, art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice dispune următoarele: „(1) Începând cu luna ianuarie 2011, drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 și 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 15% față de cuantumul aflat în plată în luna octombrie 2010.”

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate și inviolabilitatea proprietății private, art. 146 lit. a) și art. 147 alin. (2) din Constituție, referitoare la termenul acordat pentru sesizarea Curții Constituționale asupra neconstituționalității unei legi înainte de promulgare, și art. 148 alin. (2) referitor la principiul priorității de aplicare a reglementărilor europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ambele texte conținând garanții de protecție a proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 365 din 24 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 15 mai 2012, Curtea a constatat că prevederile Legii nr. 118/2010, referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 din aceasta, iar Legea nr. 285/2010 și-a încetat efectele juridice la 31 decembrie 2011. Cu toate acestea, prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a analizat constituționalitatea prevederilor legale criticate.

În ce privește criticile de natură extrinsecă, referitoare la neconstituționalitatea procedurii de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010, și anume la nerespectarea termenului prevăzut pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra unei legi anterior promulgării, Curtea Constituțională a mai analizat o situație similară prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, reținând, de principiu, că încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii.

Față de criticile de neconstituționalitate privind încălcarea art. 146 lit. a) și a art. 147 alin. (2) din Constituție din perspectiva nerespectării termenului acordat pentru sesizarea Curții Constituționale asupra neconstituționalității unei legi înainte de promulgare, Curtea a observat faptul că niciunul dintre cele două texte fundamentale nu conțin o referire expresă asupra acestui termen. Pentru situația în care o lege a fost trimisă spre reexaminare, Constituția prevede, la art. 77 alin. (3), termenul de 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare în care Președintele este obligat să o promulge. Pentru celelalte cazuri, deci și pentru situația în care legea nu a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, promulgarea legii se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire, potrivit alin. (1) al aceluiași articol. Termenele specifice procedurii premergătoare trimiterii legii spre promulgare sunt reglementate prin Legea nr. 47/1992, care stabilește, prin dispozițiile art. 15 alin. (2), că în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. Potrivit aceleiași norme, în cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile. Aceeași soluție juridică se regăsește și la art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților. Prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, Curtea a reținut că natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Totodată, pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție. De altfel, prin decizia anterior menționată, Curtea a soluționat obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (devenită Legea nr. 118/2010), reținând, pentru motivele acolo arătate, că aceasta este inadmisibilă.

În aceste condiții, Curtea nu poate reține criticile formulate.

Sub aspectul susținerilor de neconstituționalitate intrinseci formulate de autorul prezentei excepții, Curtea constată că soluția legislativă vizată de acesta a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut,

În esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din

27 octombrie 2011, Curtea a observat că prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid posibil a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010. Pe de altă parte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, examinând cererile nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, soluționate prin decizia de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României*, respectiv *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru dintre cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În sfârșit, Curtea a făcut referire și la jurisprudența sa în materie, respectiv deciziile nr. 91 și 98 din 7 februarie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012, sau Decizia nr. 132 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 20 aprilie 2012, prin care s-a pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate având același obiect și critici de neconstituționalitate similare celor formulate în acest dosar și a căror soluție și considerente își mențin valabilitatea.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 6.553/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI,
COMERȚULUI ȘI MEDIULUI
DE AFACERI
Nr. 1.065 din 7 iunie 2012

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.019 din 24 iulie 2012

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.169 din 14 iunie 2012

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Societatea Comercială „Formenerg” — S.A., filială a Companiei Naționale de Transport a Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri, viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, și ministrul muncii, familiei și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Societatea Comercială „Formenerg” — S.A., filială a Companiei Naționale de Transport a Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli, precum și nivelul cheltuielilor în structură reprezintă limită maximă și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, prin aprobarea de către

Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale a unui ordin de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Societatea Comercială „Formenerg” — S.A. poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Ministrul economiei,
comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

Ministrul muncii, familiei și
protecției sociale,
Mariana Câmpeanu

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

Operatorul economic: Societatea Comercială „Formenerg” — S.A.

Sediul/Adresa: bd. Gheorghe Șincai nr. 1A—3

Cod unic de înregistrare: 14529126

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2012

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	2011 Realizat	BVC 2012
0	1	2	3	4	5
I.		VENITURI TOTALE (Rd.2+Rd.10+Rd.15)	1	11.130	10.000
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	11.097	9.900
	a)	din producția vândută	3	7.702	6.900
	b)	din vânzarea mărfurilor	4		
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5		
	c1	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6		
	c2	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7		
	d)	producția de imobilizări	8		
	e)	alte venituri din exploatare	9	3.395	3.000
		- venituri conform OUG 95/2002	9a		
		- venituri aferente programelor din fonduri structurate	9b		
		- alte venituri	9c	3.395	3.000
	2	Venituri financiare, din care:	10	33	100
	a)	din imobilizări financiare	11		
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12		
	c)	din dobânzi	13	7	80
	d)	alte venituri financiare	14	26	20
	3	Venituri extraordinare	15		
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	10.717	9.580
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	10.668	9.555
	a)	cheltuieli materiale	18	272	250
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	107	120
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20		
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	1.813	1.950
	d1	ch. cu salariile (Rd.22=Rd.94+Rd.95)	22	1.358	1.437
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	379	426
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	286	335
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	22	8
		ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	71	83
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27		
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	77	87
		d3.1) ch. sociale prevazute prin art.21 Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	3	3
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30		
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31		
		d3.2) tichete de masă	32	74	84
		d3.3) tichete de vacanță	33		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	2011 Realizat	BVC 2012
		d3.4)alte drepturi de personal conform prevederilor legale	33a	0	
	e)	ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34		
	f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35		
	g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	1.032	1.030
	h)	ch. cu prestațiile externe	37	3.623	3.033
	i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	3.821	3.172
		i1) contract de mandat	39	80	80
		i2) ch. de protocol, din care:	40	2	2
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41		
		i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	49	40
		tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43		
		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44		
		i4) ch. cu sponsorizarea	45		
		i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46		
		i6) ch. cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47		
		i7) cheltuieli conform OUG 95/2002 si/ sau cheltuieli somaj tehnic	47a		
		i8) cheltuieli aferente restructurarii, privatizarii, administrator special,etc.	47b		
		i9) cheltuieli cofinanțare aferente accesarii fondurilor nerambursabile	47c	45	
		i10) alte cheltuieli de exploatare	47d	3.645	3.050
	2	Cheltuieli financiare, din care:	48	49	25
		a) cheltuieli privind dobânzile	49		
		b) alte cheltuieli financiare	50	49	25
	3	Cheltuieli extraordinare	51		
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	413	420
IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	130	120
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	283	300
	1	Rezerve legale	55	17	21
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56		
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57		
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	58		
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59		
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	266	279

		INDICATORI	Nr. rd.	2011 Realizat	BVC 2012
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	0	26
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	239	237
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	27	16
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	64	585	
VII		CHELTUIELI DIN FONDURI EUROPENE din care:	65	585	
	a)	cheltuieli materiale	66	3	
	b)	cheltuieli salariale	67	399	
	c)	cheltuieli privind prestari servicii	68	10	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	69		
	e)	alte cheltuieli	70	173	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	71	279	750
	1	Surse proprii	72	274	750
	2	Alocații de la buget	73		
	3	Credite bancare	74		
	a)	- interne	75		
	b)	- externe	76		
	4	Fonduri europene	77		
	5	Alte surse	78	5	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	79	279	750
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	80	279	750
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	81		
	a)	interne	82		
	b)	externe	83		
X		REZERVE, din care:	84	17	21
	1	Rezerve legale	85	17	21
XI		Rezerve statutare	86		
	3	Alte rezerve	87		
XII		DATE DE FUNDAMENTARE	88		
	1	Venituri totale	89	11.130	10.000
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	90	10.717	9.580
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	91	40	44
	4	Nr.mediu de salariați total	92	38	44
	5	Cheltuieli de natura salariala (a+b+c), din care:	93	1.435	1.524
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	94	1.339	1.418
	b)	alte cheltuieli cu personalul	95	19	19
	c)	alte bonificatii si bonusuri in bani si/sau natura	96	77	87
	6 a)	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) (Rd.94/Rd.92)/12*1000	97	2.937	2.686
	b)	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.93/Rd.92)/12*1000	98	3.147	2.887

	INDICATORI	Nr. rd.	2011 Realizat	BVC 2012
7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)(Rd.89/92)	99	293	228
8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)(Rd.89/92 x ICP)	100	303	228
9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (nr. om zile cursant/nr. salariați)	101		
10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(Rd.16/rd.1)x1000	102	963	959
11	Plăți restante	103		
	a) prețuri curente	104		
	b) prețuri comparabile	105		
12	Creanțe restante	106		
	a) prețuri curente	107	500	450
	b) prețuri comparabile	108	517	450

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

